

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku A.M.K. następczyni prawnej S.S.
przy uczestnictwie M.C., Z.C., K.N., H.W., T.K. i G.G.
o dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 21 grudnia 2017 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, a w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi, która ma wynikać z przyjętego przez Sąd stanowiska, że złożenie przez wnioskodawcę wniosku o dział spadku spowodowało przerwanie biegu zasiedzenia i w toku tego postępowania zasiedzenie nie biegnie. Skarga nie jest jedna oczywiście uzasadniona. Jak bowiem trafnie wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, przyjęcie odmiennego stanowiska prowadziłoby do

nieakceptowalnych i afunkcjonalnych rezultatów – po wszczęciu postępowania działowego w zasadzie nie można by doprowadzić do przerwania biegu zasiedzenia, a zatem wszczęcie takiego postępowania byłoby najlepszą „gwarancją” nabycia przez zasiedzenie. W tym stanie rzeczy brak zatem podstaw dla przyjęcia skargi do rozpoznania. Należy jeszcze zwrócić uwagę, że w tej sprawie w toku postępowania zmarł wnioskodawca po wniesieniu skargi kasacyjnej, w efekcie po zawieszeniu postępowanie toczy się z udziałem jego następczyni prawnej, a także następcy prawnego jednej z uczestniczek postępowania, która również zmarła w jego toku. Ponadto, choć skarga kasacyjna została złożona przez pełnomocnika wyznaczonego z urzędu, to nie ma w niej wniosku o zasądzenie na rzecz tego pełnomocnika wynagrodzenia.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

as]

aj